

Berecz Teofil
Füstös képek

Nehéz fogak esti koccanása,
elfelejtett emlékek keresztje,
volt idők sanzoni üteme,
szív kacagó lobbanása,
én csak füstbe révedek.

Fájó, rezgő, botor szavak,
torkom sivatagi kietlenség,
ékezzel társba málló falak,
elmém magzati üresség,
én csak füstbe révedek.

Ékes létem lépes étke,
bársonybőröd póre öre,
száraz golyóm vaksága,
felejtés mérgezett forrása,
én csak füstbe révedek.

Ezek megmeregtek!

Lelkem remegve lebegtetem,
bennem kellene rendet tennem,
ellen nem tett szerelmet,
vettem temetetlen lehetet,
dermedt perc felett remekelek.

Testem verem, beleestem,
nem leplezem Kedvesem,
esztelen keresem e levetettet,
ernyed, meztelen érzetet,
dermedt perc felett remekelek.